

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **M. K.**, nar. XY, trvale bytem XY, s adresou datové schránky XY a emailovou adresou XY@mail.muni.cz (dále jen „žadatel“), ze dne 28. 4. 2022, ve správním řízení sp. zn. Zin 67/2022 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaných rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:

„Vážení, jakožto člen výzkumného projektu DialogUE při Právnické fakultě Masarykovy univerzity, který se věnuje justičnímu dialogu v evropských případech na příkladu ČR a SR, Vás žádám ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí níže uvedených osmi usnesení Nejvyššího soudu. Tato rozhodnutí nejsou dostupná ve veřejné databázi na internetových stránkách soudu, přičemž jsou podstatná pro náš výzkum.

Jde o usnesení s následujícími č.j.:

- 30 Cdo 1994/2013-362a
- 30 Nd 201/2013-87
- 23 Cdo 2765/2012-121
- 23 Cdo 1184/2013-204
- 29 Cdo 4403/2014-321
- 21 Cdo 4156/2015-???
- 23 Cdo 1542/2016-137
- 30 Cdo 3918/2017-253

Žádám o zaslání písemných vyhotovení uvedených usnesení v elektronické verzi na e-mail XY@mail.muni.cz . Za jejich poskytnutí předem děkuji.“

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správcí uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Povinný subjekt úvodem rekapituluje, že projednávaná žádost neuváděla, že jsou jejím předmětem pouze pseudonymizované verze daných rozhodnutí. Proto se musel povinný subjekt zabývat nastalou kolizí práva na informace s právem na ochranu soukromí.

Nejvyšší soud nemá v daném případě od subjektů osobních údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny jiné podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za současně to, že předkládaným rozhodnutím nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokiem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje (formou odkazu) pouze pseudonymizované kopie rozhodnutí, které byly v minulosti zveřejněny na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Povinný subjekt současně vysvětluje, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí všech požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím datové schránky. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na elektronickou emailovou adresu není zajištěno. Emailová adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí do datové schránky žadatele, z níž byla ostatně podána i projednávaná žádost. Povinný subjekt na základě výše uvedeného tedy nemohl vyhovět žadatelově žádosti o zaslání odpovědi (tedy i odkazu na zveřejněné informace) „v elektronické verzi na e-mail XY@mail.muni.cz“.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází“.

Jelikož bylo projednávanou žádostí požadováno poskytnutí „plných“ rozhodnutí (tedy včetně v nich obsažených osobních údajů), musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí projednávané žádosti (odmítnout žádost v rozsahu osobních údajů). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech rozhodnutí. Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti jsou pouze rozhodnutí pseudonymizovaná (anonymizovaná).

Všechna požadovaná rozhodnutí jsou v pseudonymizované podobě volně dostupná v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do formuláře na úvodní stránce webu Nejvyššího soudu, pouze v případě rozhodnutí „21 Cdo 4156/2015“ se jedná o rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 4156/2015.

Byť bylo v projednávané žádosti u tohoto rozhodnutí uvedeno jiné číslo senátu Nejvyššího soudu, dospěl povinný subjekt k závěru, že předmětem zájmu je rozhodnutí sp. zn. 29 Cdo 4156/2015. S velkou pravděpodobností mohlo dojít k překlepu v konstrukci spisové značky. V této souvislosti povinný subjekt upozorňuje, že rozhodnutí je možné na webu Nejvyššího soudu vyhledat i při vynechání čísla senátu při zadávání do základního vyhledávacího formuláře. Při tomto postupu se následně zobrazí jedině rozhodnutí, které splňuje ostatní zadané hodnoty (naopak při zadání jakéhokoli špatného údaje se s vysokou pravděpodobností nezobrazí žádné rozhodnutí, protože tyto zadané hodnoty nebude kumulativně splňovat žádné rozhodnutí Nejvyššího soudu).

Pokud by předmětem projednávané žádosti mělo být jiné rozhodnutí, doporučuje povinný subjekt jako nejefektivnější řešení podání nové žádosti o informace, pokud by nebylo lze rozhodnutí vyhledat za pomoci prostředků webového vyhledávání.

Povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu („odškrtnutí“ věci) s rozhodnutím z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky (strany) řízení. V případě, kdy má Nejvyšší soud potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem oprávněným osobám, popř. vyhledával rozhodnutí prostřednictvím elektronické úřední desky a úřední desky v budově soudu, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách i dříve.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části odkazu na zveřejněné informace je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 4. 5. 2022

L. S.

Mgr. Václav Vlček
poradce pro otázky zákona č. 106/1999 Sb.
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona